

Beleidsregels individuele inkomenstoeslag Ede 2015

Het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Ede, gelet op artikel 36 van de Participatiewet en de Verordening individuele inkomenstoeslag gemeente Ede 2015; overwegende dat het college bevoegd is beleidsregels vast te stellen met betrekking tot de uitvoering van deze verordening;

Besluit:

Vast te stellen de hierna volgende Beleidsregels individuele inkomenstoeslag Ede 2015

Artikel 1. Begrippen

Alle begrippen die in deze beleidsregels worden gebruikt en die niet nader worden omschreven hebben dezelfde betekenis als in de Participatiewet, de Algemene wet bestuursrecht (Awb) en de Gemeentewet. In deze beleidsregels wordt verstaan onder:

- a. Peildatum: datum waarop een persoon individuele inkomenstoeslag aanvraagt;
- b. Referteperiode: periode van 60 maanden voorafgaand aan de peildatum.

Artikel 2. Recht op individuele inkomenstoeslag

1. Het college verleent een persoon op aanvraag individuele inkomenstoeslag indien hij voldoet aan de voorwaarden opgenomen in artikel 36 van de Participatiewet, de Verordening individuele inkomenstoeslag gemeente Ede 2015 en deze beleidsregels.
2. Het college beoordeelt aan de hand van de individuele omstandigheden dat de aanvrager geen uitzicht op inkomensverbetering heeft. Hierbij neemt het college in ieder geval in aanmerking:
 - a. de krachten en bekwaamheden van de aanvrager;
 - b. de inspanningen die de aanvrager heeft verricht om tot inkomensverbetering te komen.
3. Het college verleent geen individuele inkomenstoeslag indien onvoldoende inspanningen gericht op inkomensverbetering als bedoeld in artikel 36, tweede lid, onder b van de Participatiewet zijn verricht.

Artikel 3. Geen zicht op inkomensverbetering

Geen zicht op inkomensverbetering wordt in ieder geval verondersteld voor de volgende personen:

- a. de uitkeringsgerechtigde met een ondertekend plan van aanpak, die geen maatregel opgelegd heeft gekregen in de afgelopen 24 maanden.
- b. de uitkeringsgerechtigde die voorafgaande aan de aanvraag ontheven is van de arbeidsplicht op medische of sociale gronden; en
- c. de inwoner van de gemeente Ede met een volledige arbeidsongeschiktheidsuitkering

Artikel 4. Geen recht op individuele inkomenstoeslag

Het college verleent in de volgende gevallen geen individuele inkomenstoeslag:

- a. als zicht op inkomensverbetering wordt verondersteld, te weten:
 - 1°. als een belanghebbende of diens partner een opleiding of studie uit 's Rijks kas bekostigd onderwijs volgt of die in de voorafgaande 60 maanden gevolgd heeft; en
 - 2°. als een belanghebbende of diens partner een hoger inkomen hebben maar op bijstandsniveau leven wegens een schuldregeling op basis van een minnelijk traject of een WSNP traject. Zij hebben na de schuldregeling weer zicht op inkomensverbetering; b. als in de 24 maanden onmiddellijk voorafgaand aan de peildatum sprake is van oplegging van een maatregel door de gemeente, het UWV of SVB vanwege het verwijtbaar niet nakomen van arbeids- en/of re-integratieverplichtingen;
- b. als de belanghebbende of diens partner geen uitkering ontvangt en zij in de 24 maanden onmiddellijk voorafgaand aan de peildatum onvoldoende inspanningen gericht op inkomensverbetering hebben verricht als bedoeld in artikel 2, derde lid, van deze beleidsregel.
- c. als belanghebbende of diens partner in de voorafgaande 12 maanden een individuele inkomensstoeslag hebben ontvangen.

Artikel 5. Gehuwden/gezamenlijke huishouding

1. Als op de peildatum bij gehuwden/partners met een gezamenlijke huishouding één partner is uitgesloten op grond van artikel 11 of 13 van de Participatiewet, dan kan de andere partner wel recht hebben op de individuele inkomenstoeslag van een alleenstaande (ouder). Omdat belang-

hebbende wel beschouwd dient te worden als gehuwde, dient wel het gezinsinkomen te worden getoetst aan de norm van artikel 21 onderdeel b van de Participatiewet. Ook het inkomen en vermogen van de niet rechthebbende echtgenoot zal aan de eis van artikel 36 van de Participatiewet moeten voldoen.

2. Als op de peildatum bij gehuwden/partners met een gezamenlijke huishouding één partner niet voldoet aan de voorwaarden van artikel 36, hebben beide partners geen recht.
3. Als de belanghebbende of diens partner in de referentieperiode meerdere partners heeft gehad, worden de inkomsten en het vermogen van die partners meegenomen in de inkomensstoets.

Artikel 6. Hardheidsclausule

Het college kan in bijzondere gevallen ten gunste van de belanghebbende afwijken van de bepalingen in deze beleidsregels, als toepassing van deze beleidsregels tot onbillijkheden van overwegende aard leidt.

Artikel 7. Citeertitel

Deze beleidsregel kan worden aangehaald als: Beleidsregel individuele inkomensstoetslag Ede 2015.

Artikel 8 Inwerkingtreding

Deze beleidsregel treedt in werking op de achtste dag na die van bekendmaking.

Aldus vastgesteld door burgemeester en wethouders in de vergadering van 10 februari 2015, nummer 25565

Burgemeester en wethouders,

de secretaris, w.g. WIELINGA

de burgemeester, w.g. VAN DER KNAAP

Toelichting

Algemeen

De gemeenteraad van de gemeente Ede heeft op de raadsvergadering van 11 december 2014 de Verordening individuele studietoetslag en individuele inkomensstoetslag Ede 2015 vastgesteld. Het is wenselijk om in een beleidsregel kenbaar te maken op welke wijze het college omgaat met deze verordening. Tevens wordt duidelijk gemaakt welke uitleg het college geeft aan artikel 36 van de Participatiewet (uitzicht op inkomensverbetering).

Individuele inkomensstoetslag

Aan de bijstand ligt het uitgangspunt ten grondslag dat het normbedrag, bedoeld ter voorziening in de algemeen noodzakelijke kosten van het bestaan met inbegrip van een component reservering, in beginsel toereikend is. Toch kan de financiële positie van mensen die langdurig op een minimuminkomen zijn aangewezen onder druk komen te staan als er na verloop van tijd geen enkel perspectief lijkt te zijn om door inkomen uit arbeid het inkomen te verhogen.

Om die reden is bij de invoering van de WWB in 2004 de langdurigheidstoetslag in het leven geroepen. De gedachte achter de langdurigheidstoetslag was, dat mensen die langdurig een inkomen op het sociaal minimum hebben, geen financiële ruimte hebben om te reserveren voor onverwachte uitgaven.

Sinds 1 januari 2009 is de langdurigheidstoetslag gedecentraliseerd. Ook is de langdurigheidstoetslag sinds die datum een bijzondere vorm van (categoriale) bijzondere bijstand. Per 1 januari 2015 vervangt de individuele inkomensstoetslag de langdurigheidstoetslag.

Voor de langdurigheidstoetslag gold dat het college de langdurigheidstoetslag moest verlenen als een belanghebbende voldoet aan de voorwaarden daarvoor. Onder de Participatiewet kan het college een individuele inkomensstoetslag verlenen. Het toekennen van een individuele inkomensstoetslag is daarmee een bevoegdheid geworden en geen verplichting. Dit kan ertoe leiden dat het college ook kan afzien van het toekennen van een individuele inkomensstoetslag, ook al voldoet een belanghebbende wel aan de wettelijke voorwaarden voor een dergelijke toetslag. Met deze beleidsregels geeft het college invulling aan deze discretionaire bevoegdheid

overgangsrecht

Vanaf 1 januari 2015 is de Participatiewet ingevoerd. In deze wet is de kostendelersnorm geïntroduceerd. Dit kan betekenen dat bijstandsnorm voor belanghebbende lager kan worden vastgesteld. Bij invoering van deze wet is overgangsrecht opgenomen (tot 1 juli 2015). Een ieder die voor 1 januari 2015 een uitkering ontving op grond van de Wet werk en bijstand (Wwb) behoudt zijn oude recht. Dit kan gevolgen hebben voor de hoogte van de van toepassing zijnde bijstandsnorm. Deze 'tijdelijke' hogere bijstandsnorm moet bij de beoordeling van het de recht op individuele inkomensstoetslag buiten beschouwing blijven.

Artikelsgewijze toelichting

Artikelen 2 en 3

In het Plan van Aanpak dat de re-integratieconsulent opstelt in afstemming met de uitkeringsgerechtigde, is opgenomen aan welke inspanning de uitkeringsgerechtigden moet voldoen om er voor te zorgen dat hij zo snel mogelijk volledig uitstroomt uit de uitkering om zo zijn inkomenspositie te verbeteren. Als de uitkeringsgerechtigde gedurende de 24 maanden voorafgaande aan het recht op de individuele inkomenstoelage, niet voldoet aan de afspraken die opgenomen zijn in het Plan van Aanpak en daarom een maatregel opgelegd krijgt, heeft hij geen recht op de individuele inkomenstoelage. De inspanningsverplichting van personen die geen uitkering ontvangen op basis van de Participatiewet, zoals belanghebbenden die een uitkering ontvangen op grond van de Werkloosheidswet, zal onderzocht moeten worden bij de verstreckende instantie.

Artikel 4

In dit artikel worden studenten expliciet uitgesloten van het recht op individuele inkomenstoelage. In de Nota van toelichting bij het wetsontwerp Langdurigheidtoelage voor 2009 (voorloper van de individuele inkomenstoelage) gaf het kabinet aan dat studenten niet worden geacht te behoren tot de doelgroep van de langdurigheidtoelage.

De overweging hierachter is dat er bij studenten, die zich met hun studie voorbereiden op de arbeidsmarkt, (nog) geen sprake kan zijn van een 'geen zicht op inkomensverbetering'. Dit geldt ook voor de partner van de student.

Onder b. en c.

Bij het bepalen van een maatregel wordt alleen rekening gehouden met verwijtbaar gedrag in de voorafgaande 12 maanden (vergelijk bijvoorbeeld artikel 4 of artikel 17 van de Afstemmingsverordening Participatiewet, IOAW en IOAZ Ede 2015). Bij de individuele inkomenstoelage ontstaat het recht echter iedere 12 maanden. Als dus alleen rekening gehouden zou worden met verwijtbaarheid in de voorafgaande 12 maanden, zou er bij het toekennen van een individuele inkomenstoelage maar in beperkte mate rekening kunnen worden gehouden met verwijtbaar gedrag. Een voorbeeld kan dit verduidelijken. Een uitkeringsgerechtigde ontvangt ieder jaar op 1 januari een inkomenstoelage. Op 15 januari pleegt hij een verwijtbare gedraging en als gevolg daarvan wordt zijn uitkering verlaagd. Als slechts 12 maanden zou worden teruggekeken, zou dan op 16 januari van het volgende jaar weer recht op inkomenstoelage ontstaan.

Hierdoor zou er vrijwel geen verschil zijn met de situatie waarin een uitkeringsgerechtigde zich onthoudt van verwijtbaar gedrag. Het college vindt dit onwenselijk. Een maatregel wordt immers opgelegd omdat er onvoldoende inspanningen zijn geleverd om te komen tot inkomensverbetering of -behoud. Dit is ook een belangrijk criterium om te bepalen of er recht is op individuele inkomenstoelage. Daarom wordt rekening gehouden met verwijtbaar gedrag in een periode van 24 maanden voorafgaand aan de aanvraag.

Artikel 6

Bij het toepassen van de hardheidsclausule wordt op basis van de Edese visie invulling gegeven aan individueel maatwerk en billijkheid op individueel niveau. Dit geschiedt in de uitvoeringspraktijk via methodisch werken en onder andere op basis van casuïstiek het nader uitwerken en vastleggen in (uitvoerings)besluiten. De verplichting om zo nodig af te wijken van beleidsregels geldt op basis van artikel 4:84 van de Awb. Een en ander voor zover de wet en de verordening daartoe ruimte bieden.